

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Oznámení o prozatímním provádění Dohody o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé** 1

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1798 ze dne 2. června 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013, pokud jde o zvláštní požadavky na složení a informace, které se vztahují na náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti ⁽¹⁾** 2
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1799 ze dne 12. června 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014, pokud jde o vynětí některých centrálních bank třetích zemí z požadavků předobchodní a poobchodní transparentnosti při výkonu měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability ⁽¹⁾** 11
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1800 ze dne 29. června 2017, kterým se mění nařízení přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾** 14
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1801 ze dne 13. července 2017, kterým se opravují některá jazyková znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250, kterým se stanoví plán výmětů pro určité druhy rybolovu druhů žijících při dně v Severním moři a ve vodách Unie divize ICES IIa** 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2017/1802 ze dne 28. září 2017 o jmenování vedoucího policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017) 20

DOPORUČENÍ

- ★ Doporučení Komise (EU) 2017/1803 ze dne 3. října 2017 o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu (oznámeno pod číslem C(2017) 6504) 21
- ★ Doporučení Komise (EU) 2017/1804 ze dne 3. října 2017 k provádění ustanovení Schengenského hraničního kodexu týkajících se dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v schengenském prostoru 25
- ★ Doporučení Komise (EU) 2017/1805 ze dne 3. října 2017 o profesionalizaci zadávání veřejných zakázek – Budování architektury pro profesionalizaci zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Oznámení o prozatímním provádění Dohody o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé

Dohoda o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kubánskou republikou na straně druhé ⁽¹⁾, podepsaná v Bruselu dne 12. prosince 2016, se má v souladu s jejím čl. 86 odst. 3 prozatímně provádět od 1. listopadu 2017. Na základě článku 3 rozhodnutí Rady ze dne 6. prosince 2016 o podpisu a prozatímním provádění této dohody jsou ve vztazích mezi Unií a Kubánskou republikou prozatímně prováděny níže uvedené části dohody, avšak pouze v rozsahu, v jakém se týkají záležitostí spadajících do pravomoci Unie, včetně záležitostí spadajících do pravomoci Unie vymezovat a provádět společnou zahraniční a bezpečnostní politiku:

- části I až IV a
- část V v rozsahu, v jakém ustanovení této části sledují zajištění prozatímního provádění dohody.

Bez ohledu na první pododstavec článku 3 nebudou prozatímně prováděny tyto články:

- článek 29;
- článek 35;
- článek 55 v rozsahu, v jakém se týká spolupráce v námořní dopravě;
- článek 58;
- článek 71 v rozsahu, v jakém se týká zabezpečení hranic; a
- článek 73 v rozsahu, v jakém se týká spolupráce v oblasti nezemědělských zeměpisných označení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337 I, 13.12.2016, s. 1.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/1798

ze dne 2. června 2017,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013, pokud jde o zvláštní požadavky na složení a informace, které se vztahují na náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 1 písm. a), c) a d) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Komise 96/8/ES⁽²⁾ stanoví harmonizovaná pravidla týkající se potravin pro nízkenergetickou výživu ke snižování hmotnosti a její působnost zahrnuje výrobky definované v nařízení (EU) č. 609/2013 jako výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti.
- (2) Nařízení (EU) č. 609/2013 zrušuje směrnici 96/8/ES a stanoví obecné požadavky týkající se složení a informací, které se vztahují na různé kategorie potravin, včetně výrobků definovaných jako náhrada celodenní stravy pro regulaci hmotnosti. Aby Komise splnila svou povinnost přijmout zvláštní požadavky na složení a informace vztahující se na výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, je vhodné vycházet z ustanovení směrnice 96/8/ES, protože tato ustanovení uspokojivě zajišťují volný pohyb potravin nabízených jako náhrada celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a zároveň zajišťují vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví.
- (3) Náhrada celodenní stravy pro regulaci hmotnosti je složitý výrobek se speciálním složením pro dospělé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou, které hodlají dosáhnout snížení hmotnosti. Základní složení výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí splňovat denní výživové požadavky dospělých osob s nadváhou nebo trpících obezitou v dobrém zdravotním stavu, a to v souvislosti s nízkenergetickou výživou ke snižování hmotnosti, jak byly prokázány obecně uznávanými vědeckými poznatky.
- (4) Aby se zajistila bezpečnost a vhodnost výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, měly by být stanoveny podrobné požadavky na složení, včetně požadavků na energetickou hodnotu a obsah makroživin a mikroživin. Uvedené požadavky by měly být založeny na nejnovějších vědeckých doporučeních Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) ⁽³⁾ v této věci.
- (5) Aby se zajistily inovace a vyvíjení výrobků, mělo by se umožnit dobrovolné přidávání složek, na které se nevztahují zvláštní požadavky tohoto nařízení, do výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, a to se zvláštní pozorností věnovanou vláknině. Všechny složky používané při výrobě

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35.

⁽²⁾ Směrnice Komise 96/8/ES ze dne 26. února 1996 o potravinách pro nízkenergetickou výživu ke snižování hmotnosti (Úř. věst. L 55, 6.3.1996, s. 22).

⁽³⁾ EFSA NDA Panel (vědecká komise EFSA pro dietetické výrobky, výživu a alergie), 2015. Scientific Opinion on the essential composition of total diet replacement for weight control, EFSA Journal 2015;13(1):3957 a EFSA NDA Panel, 2016. Scientific Opinion on the Dietary Reference Values for choline, EFSA Journal 2016;14(8):4484.

výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, by měly být vhodné pro zdravé dospělé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou a jejich vhodnost by v případě nutnosti měla být prokázána příslušnými studii. Provozovatelé potravinářských podniků jsou povinni prokázat tuto vhodnost a příslušné vnitrostátní orgány jsou povinny zvažovat případ od případu, zda tomu tak je.

- (6) Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾. Aby se zohlednila zvláštní povaha výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, měly by být v případě potřeby stanoveny dodatky k těmto obecným pravidlům a výjimky z nich.
- (7) Je nezbytné uvádět výživové údaje výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, aby bylo zajištěno, že je odpovídajícím způsobem používají jak dospělé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou, které spotřebovávají tyto potraviny, tak zdravotničtí pracovníci, kteří mohou poskytovat poradenství ohledně jejich vhodnosti v určitých případech. Aby byly proto poskytovány úplnější informace, výživové údaje by měly obsahovat více informací, než požaduje nařízení (EU) č. 1169/2011. Kromě toho uvádění výživových údajů by mělo být povinné u všech výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, bez ohledu na velikost obalu nebo nádoby, a proto by se výjimka stanovená v bodě 18 přílohy V nařízení (EU) č. 1169/2011 neměla používat.
- (8) Aby byly poskytovány odpovídající informace a aby se usnadnilo srovnávání výrobků, by výživové údaje u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, měly být vyjádřeny na jednu porci a/nebo jednotku spotřeby, jakož i na celkovou denní dávku. Kromě toho by se takové informace měly týkat výrobku připraveného k použití po přípravě podle návodu výrobce.
- (9) V čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011 je uveden omezený počet živin, které mohou být do výživových údajů o potravinách zahrnuty dobrovolně. Příloha nařízení (EU) č. 609/2013 uvádí seznam látek, které mohou být přidávány do výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, z nichž některé nespádají do působnosti čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011. Aby byla zajištěna právní srozumitelnost, mělo by být výslovně stanoveno, že výživové údaje u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, mohou takové látky zahrnovat. Kromě toho by v některých případech mohly být podrobnější informace o sacharidech a tucích přítomných ve výrobku užitečné pro spotřebitele a zdravotnické pracovníky. Provozovatelé potravinářských podniků by proto měli mít možnost takové informace dobrovolně poskytovat.
- (10) Zdravé dospělé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou mohou mít jiné výživové potřeby než běžná populace. Kromě toho náhrada celodenní stravy pro regulaci hmotnosti je potravina, která zcela nahrazuje celodenní stravu. Z těchto důvodů by uvádění výživových údajů o energetické hodnotě a obsahu živin u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, jako procentního podílu denních referenčních hodnot příjmu stanovených pro běžnou populaci v nařízení (EU) č. 1169/2011 spotřebitele uvádělo v omyl, a proto by nemělo být povoleno.
- (11) Upozornění týkající se „velmi nízké“ nebo „nízké“ kalorické hodnoty výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, mohou poskytovat spotřebitelům užitečné informace. Proto je vhodné stanovit pravidla pro taková dobrovolná upozornění.
- (12) Výživová a zdravotní tvrzení jsou propagační nástroje, které používají provozovatelé potravinářských podniků dobrovolně v obchodních sděleních v souladu s pravidly stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006⁽²⁾. Vzhledem ke zvláštní úloze výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, ve výživě osob, které je spotřebovávají, by používání výživových a zdravotních tvrzení u těchto výrobků nemělo být povoleno. Avšak s ohledem na to, že informace o přítomnosti vlákniny ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, mohou být pro spotřebitele užitečné, by se mělo stanovit, že výživová tvrzení o přidání vlákniny je za určitých podmínek možné používat.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9).

- (13) Směrnice 96/8/ES vyžadovala, aby se do výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, přidávala vláknina. Vzhledem k nedostatku vědeckých důkazů v tomto ohledu nemohl úřad ve svém nejnovějším stanovisku stanovit minimální obsah vlákniny. Z těchto důvodů je vhodné zachovat minimální množství vlákniny požadované směrnicí 96/8/ES, pokud se přidává do výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti.
- (14) V čl. 17 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁾ se požaduje, aby členské státy zajistily dodržování potravinového práva a sledovaly a ověřovaly, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní požadavky. Aby se v této souvislosti usnadnilo účinné úřední monitorování potravin, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, měli by provozovatelé potravinářských podniků, kteří uvádějí tyto výrobky na trh, poskytnout příslušným vnitrostátním orgánům vzor použité etikety a veškeré příslušné informace, které příslušné orgány považují za nezbytné pro účely ověření souladu s tímto nařízením, pokud členské státy nemají jiný účinný systém dozoru.
- (15) Aby se provozovatelé potravinářských podniků mohli přizpůsobit novým požadavkům, které mohou zahrnovat technickou úpravu výrobního procesu dotčených výrobků, mělo by se toto nařízení začít používat pět let po jeho vstupu v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví tyto zvláštní požadavky týkající se výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti:

- a) požadavky na složení;
- b) požadavky na označování, obchodní úpravu a reklamu;
- c) požadavky na oznamování při uvádění výrobku na trh.

Článek 2

Uvádění na trh

1. Název výrobku, pod kterým se prodávají potraviny, na které se vztahuje čl. 2 odst. 2 písm. h) nařízení (EU) č. 609/2013, je „náhrada celodenní stravy pro regulaci hmotnosti“.
2. Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, mohou být uváděny na trh pouze tehdy, pokud jsou v souladu s tímto nařízením.

Článek 3

Požadavky na složení

1. Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v souladu s požadavky na složení stanovenými v příloze I s přihlédnutím ke specifikacím uvedeným v příloze II.
2. Požadavky na složení stanovené v příloze I se použijí na potraviny připravené k použití, které jsou prodávány jako takové nebo jsou připraveny podle návodu výrobce.
3. Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, mohou obsahovat jiné složky než látky uvedené v příloze I, pouze pokud byla jejich vhodnost prokázána obecně uznávanými vědeckými poznatky.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

Článek 4

Zvláštní požadavky na informace o potravinách

1. Kromě povinných údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011 se u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, uvádějí tyto další povinné údaje:
  - a) upozornění, že výrobek je určen pouze pro zdravé dospělé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou, které hodlají dosáhnout snížení hmotnosti;
  - b) upozornění, že těhotné nebo kojící ženy, dospívající nebo osoby se zdravotními potížemi by výrobek neměli používat bez porady se zdravotnickým pracovníkem;
  - c) upozornění na význam dodržování přiměřeného denního příjmu tekutin;
  - d) upozornění, že výrobek zajišťuje přiměřené denní množství veškerých základních živin, je-li používán v souladu s návodem k použití;
  - e) upozornění, že zdravé osoby s nadváhou nebo trpící obezitou by bez porady se zdravotnickým pracovníkem neměly výrobek používat déle než osm týdnů nebo opakovaně po dobu kratší;
  - f) případně návod k vhodné přípravě a upozornění na význam dodržení tohoto návodu;
  - g) upozornění, že potravinu může mít projímavé účinky, zajišťuje-li výrobek při správném použití podle návodu výrobce příjem polyalkoholů v denní dávce více než 20 g;
  - h) upozornění, že je nutno se poradit se zdravotnickým pracovníkem o možnosti doplnění výrobku vlákninou, není-li vláknina do výrobku přidána.
2. Jsou-li na obalu nebo na etiketě k němu připojené uvedeny povinné údaje stanovené v odstavci 1, musí být uvedeny tak, aby byly splněny požadavky stanovené v čl. 13 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 1169/2011.
3. Označování, obchodní úprava a reklama výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, nesmí obsahovat žádnou zmínku o rychlosti nebo míře úbytku hmotnosti, které mohou být výsledkem jejich používání.

Článek 5

Zvláštní požadavky na výživové údaje

1. Kromě informací uvedených v čl. 30 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011 zahrnují povinné výživové údaje u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, také množství veškerých minerálních látek a veškerých vitaminů uvedených v příloze I tohoto nařízení, které jsou přítomny ve výrobku.

Povinné výživové údaje u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, zahrnují také množství přítomného cholinu, a – je-li přidána – vlákniny.
2. Kromě informací uvedených v čl. 30 odst. 2 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 1169/2011 může být obsah povinných výživových údajů u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, doplněn těmito údaji:
  - a) množství tukových a sacharidových složek;
  - b) množství kterékoli látky uvedené v příloze nařízení (EU) č. 609/2013, nevztahuje-li se na takový údaj odstavec 1 tohoto článku;
  - c) množství kterékoli látky přidané do výrobku podle čl. 3 odst. 3.

3. Odchylně od čl. 30 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 se informace zahrnuté do povinných výživových údajů u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, neopakují v označení.
4. Výživové údaje jsou povinné u všech výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, bez ohledu na velikost největší plochy obalu nebo nádoby.
5. Všechny živiny zahrnuté ve výživových údajích u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí splňovat požadavky stanovené v člancích 31 až 35 nařízení (EU) č. 1169/2011.
6. Odchylně od čl. 31 odst. 3, čl. 32 odst. 2 a čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) č. 1169/2011 se údaje o energetické hodnotě a obsahu živin u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, vyjádří na celkovou denní dávku, jakož i na jednu porci a/nebo jednotku spotřeby potravin připravené k použití po přípravě podle návodu výrobce. V příslušných případech se mohou tyto informace navíc týkat 100 g nebo 100 ml potravin ve stavu, v němž je prodávána.
7. Odchylně od čl. 32 odst. 3 a 4 nařízení (EU) č. 1169/2011 se údaje o energetické hodnotě a obsahu živin u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, nevyjádří jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v příloze XIII uvedeného nařízení.
8. Údaje zahrnuté ve výživových údajích u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, neuvedené v příloze XV nařízení (EU) č. 1169/2011 se uvádějí za nejvýznamnější položkou zmíněné přílohy, do které patří nebo jejíž jsou složkami.

Údaje, které nejsou uvedeny v příloze XV nařízení (EU) č. 1169/2011 a které nepatří do žádné z položek zmíněné přílohy ani nejsou složkami žádné z položek zmíněné přílohy, se uvádějí ve výživových údajích za poslední položkou zmíněné přílohy.

Informace o množství sodíku se uvede společně s ostatními minerálními látkami a může se uvést znovu vedle informace o obsahu soli takto: „Sůl: X g (z toho sodík: Y mg)“.

9. Upozornění „velmi nízkokalorická výživa“ může být u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, použito za předpokladu, že energetická hodnota výrobku je nižší než 3 360 kJ/den (800 kcal/den).
10. Upozornění „nízkokalorická výživa“ může být u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, použito za předpokladu, že energetická hodnota výrobků je mezi 3 360 kJ/den (800 kcal/den) a 5 040 kJ/den (1 200 kcal/den).

Článek 6

Výživová a zdravotní tvrzení

1. Výživová a zdravotní tvrzení se u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, nesmí používat.
2. Odchylně od odstavce 1 se u výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, smí používat výživové tvrzení „přidáná vláknina“ za předpokladu, že obsah vlákniny ve výrobku není menší než 10 g.

Článek 7

Oznamování

Při uvedení výrobků, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, na trh oznámí provozovatel potravinářského podniku příslušnému orgánu každého členského státu, v němž se dotčený výrobek uvádí na trh, informace uvedené na etiketě tím způsobem, že zašle vzor etikety použité u tohoto výrobku a veškeré další informace, které může příslušný orgán rozumně požadovat, aby zajistil soulad s tímto nařízením, ledaže členský stát osvobodí provozovatele potravinářského podniku od této povinnosti v rámci vnitrostátního systému, který zaručuje účinné úřední monitorování dotčeného výrobku.

Článek 8

Odkazy na směrnici 96/8/ES

Odkazy na směrnici 96/8/ES v jiných aktech se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 27. října 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. června 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Požadavky na složení podle článku 3

1. ENERGIE

Energie dodávaná výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, v celkové denní dávce musí být nejméně 2 510 kJ (600 kcal) a nesmí překročit 5 020 kJ (1 200 kcal).

2. BÍLKOVINY

2.1. Bílkovin obsažených ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v celkové denní dávce nejméně 75 g a nesmí jich být více než 105 g.

2.2. Pro účely bodu 2.1 se „bílkoviny“ rozumí bílkoviny, jejichž aminokyselinové skóre korigované stravitelností bílkoviny je 1,0 v porovnání s referenční bílkovinou uvedenou v příloze II.

2.3. Přídavek aminokyselin je povolen výhradně pro zlepšení výživové hodnoty bílkovin obsažených ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, a pouze v množství nezbytném k tomuto účelu.

3. CHOLIN

Cholinu obsaženého ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v celkové denní dávce nejméně 400 mg.

4. LIPIDY

4.1. Kyselina linolová

Kyseliny linolové obsažené ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v celkové denní dávce nejméně 11 g.

4.2. Kyselina alfa-linolenová

Kyseliny alfa-linolenové obsažené ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v celkové denní dávce nejméně 1,4 g.

5. SACHARIDY

Sacharidů obsažených ve výrobcích, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí být v celkové denní dávce nejméně 30 g.

6. VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY

Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, musí v celkové denní dávce dodávat alespoň množství vitaminů a minerálních látek uvedená v tabulce 1.

Výrobky, které představují náhradu celodenní stravy pro regulaci hmotnosti, nesmí v celkové denní dávce obsahovat více než 250 mg hořčičku.

Tabulka 1

Vitamin A	($\mu\text{g RE}^{(1)}$)	700
Vitamin D	(μg)	10
Vitamin E ⁽²⁾	(mg)	10

Vitamin C	(mg)	110
Vitamin K	(µg)	70
Thiamin	(mg)	0,8
Riboflavin	(mg)	1,6
Niacin	(mg-NE ⁽³⁾)	17
Vitamin B ₆	(mg)	1,6
Folát	(µg-DFE ⁽⁴⁾)	330
Vitamin B ₁₂	(µg)	3
Biotin	(µg)	40
Kyselina pantothenová	(mg)	5
Vápník	(mg)	950
Fosfor	(mg)	730
Draslík	(g)	3,1
Železo	(mg)	9
Zinek	(mg)	9,4
Měď	(mg)	1,1
Jod	(µg)	150
Molybden	(µg)	65
Selen	(µg)	70
Sodík	(mg)	575
Hořčík	(mg)	150
Mangan	(mg)	3
Chlorid	(mg)	830

(1) Ekvivalenty retinolu.

(2) Aktivita vitamínu E u RRR- α -tokoferolu.

(3) Ekvivalenty niacinu.

(4) Ekvivalenty folátu: 1 µg DFE = 1 µg folátu z potravin = 0,6 µg kyseliny listové z náhrady celodenní stravy pro regulaci hmotnosti.

PŘÍLOHA II

Požadavky na aminokyseliny ⁽¹⁾

	g/100 g bílkovin
Cystin + methionin	2,2
Histidin	1,5
Isoleucin	3,0
Leucin	5,9
Lysin	4,5
Fenylalanin + tyrosin	3,8
Threonin	2,3
Tryptofan	0,6
Valin	3,9

(¹) Světová zdravotnická organizace/Organizace pro výživu a zemědělství Organizace spojených národů/Univerzita OSN, 2007. Protein and amino acid requirements in human nutrition. Report of a Joint WHO/FAO/UNU Expert Consultation. (WHO Technical Report Series, 935, 284 s.).

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/1799**ze dne 12. června 2017,****kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014, pokud jde o vyloučení některých centrálních bank třetích zemí z požadavků předobchodní a poobchodní transparentnosti při výkonu měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Obchody, u nichž jsou protistranami členové Evropského systému centrálních bank (ESCB), jsou v souladu s čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) č. 600/2014 vyloučeny z požadavků obchodní transparentnosti, pokud jsou prováděny v rámci měnové politiky, politiky směnných kurzů nebo politiky finanční stability.
- (2) Tuto výjimku z oblasti působnosti nařízení (EU) č. 600/2014 lze v souladu s čl. 1 odst. 9 nařízení (EU) č. 600/2014 rozšířit na centrální banky třetích zemí a na Banku pro mezinárodní platby, která se podle čl. 1 odst. 9 nařízení (EU) č. 600/2014 pro účely této výjimky považuje za banku podobnou centrální bance třetí země, pakliže tyto banky splňují příslušné požadavky. Komise za tímto účelem vypracovala a předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, jak se v mezinárodním prostředí přistupuje k centrálním bankám třetích zemí. Zpráva obsahovala analýzu přístupu k centrálním bankám, včetně členů ESCB, v právních rádech třetích zemí a zabývala se rovněž dopadem, jaký by požadavky na povinné uveřejňování v Unii mohly mít na obchody centrálních bank třetích zemí. Na základě této analýzy zpráva konstatovala, že osvobození řady centrálních bank třetích zemí od povinností týkajících se obchodní transparentnosti vyplývajících z nařízení (EU) č. 600/2014 je nezbytné, a dospěla tudíž k závěru, že je vhodné výjimku rozšířit i na centrální banky těchto třetích zemí.
- (3) Seznam osvobozených centrálních bank třetích zemí stanovený v tomto nařízení by se měl přezkoumávat, jak bude považováno za vhodné, a to i s cílem rozšířit v příslušných případech výjimku na jiné centrální banky třetích zemí, jež na seznam doposud zařazeny nebyly, nebo tyto veřejné subjekty ze seznamu vyjmout.
- (4) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem skupiny odborníků Evropského výboru pro cenné papíry,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

*Článek 1***Centrální banky třetích zemí, na které se vztahuje výjimka**

(čl. 1 odst. 9 nařízení (EU) č. 600/2014)

Ustanovení čl. 1 odst. 6 a 7 nařízení (EU) č. 600/2014 se použije na Banku pro mezinárodní platby a na centrální banky třetích zemí uvedené v příloze 1 tohoto nařízení.

*Článek 2***Vstup v platnost**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. června 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

1. Austrálie:
    - Australská rezervní banka (Reserve Bank of Australia),
  2. Brazílie:
    - Brazilská centrální banka (Central Bank of Brazil),
  3. Kanada:
    - Kanadská centrální banka (Bank of Canada),
  4. Zvláštní administrativní oblast Hongkong:
    - Hongkongský měnový úřad (Hong Kong Monetary Authority),
  5. Indie:
    - Indická rezervní banka (Reserve Bank of India),
  6. Japonsko:
    - Japonská centrální banka (Bank of Japan),
  7. Mexiko:
    - Mexická centrální banka (Bank of Mexico),
  8. Korejská republika
    - Korejská centrální banka (Bank of Korea),
  9. Singapur:
    - Singapurský měnový úřad (Monetary Authority of Singapore),
  10. Švýcarsko:
    - Švýcarská národní banka (Swiss National Bank),
  11. Turecko:
    - Centrální banka Turecké republiky (Central Bank of the Republic of Turkey),
  12. Spojené státy americké:
    - Federální rezervní systém (Federal Reserve System),
  13. Banka pro mezinárodní platby (Bank for International Settlements)
-

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/1800**ze dne 29. června 2017,****kterým se mění nařízení přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 81 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Při uplatňování nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 ⁽²⁾ se ukázalo, že neexistence zvláštních norem pro přístup k údajům a jejich agregaci a porovnání vede ke strukturálním nedostatkům. Neexistence standardizovaných údajů, jednotné funkce a normalizovaného formátu zpráv brání přímému a bezprostřednímu přístupu k údajům, a tudíž zabraňuje subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 v účinném posuzování systémového rizika a tím i plnění jejich příslušných povinností a mandátů.
- (2) V zájmu odstranění těchto překážek je nezbytné nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 změnit a podrobněji stanovit provozní normy pro agregaci a porovnávání údajů mezi registry obchodních údajů, aby se zajistilo, že subjekty uvedené v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 mají možnost přístupu k informacím potřebným pro plnění jejich příslušných povinností a mandátů.
- (3) Aby bylo umožněno účinné a efektivní porovnávání a agregace údajů mezi registry obchodních údajů, měly by se pro přístup k údajům a pro komunikaci mezi subjekty uvedenými v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 a registry obchodních údajů používat vzory ve formátu XML a zprávy XML vytvořené v souladu s metodikou ISO 20022. Tím by neměla být vyloučena možnost, že se registry obchodních údajů a příslušné subjekty mohou mezi sebou dohodnout, že budou vedle XML poskytovat přístup nebo komunikovat i s využitím jiného formátu.
- (4) Vzory ve formátu XML by se měly používat k poskytování údajů příslušným subjektům způsobem, který usnadňuje jejich agregaci, zatímco zprávy XML by se měly používat k zefektivnění procesu výměny údajů mezi registry obchodních údajů a příslušnými subjekty. Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 nevylučuje další samostatné použití vzorů ve formátu jiném než XML, například formátu CSV (*Comma Separated Values*) nebo textových souborů (txt), pokud umožní příslušným subjektům plnit jejich povinnosti a mandáty. Registrům obchodních údajů by proto mělo být povoleno tyto formáty nadále používat, a to vedle vzorů ve formátu XML, ale nikoli jako jejich náhradu. Vzory ve formátu XML a zprávy XML založené na metodice ISO 20022 by měly být používány přinejmenším pro všechny výstupní zprávy a výměny údajů, aby se zajistila srovnatelnost a agregace údajů mezi registry obchodních údajů.
- (5) Subjekty uvedené v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 mohou podle článku 28 nařízení (EU) č. 1095/2010 ⁽³⁾ delegovat úkoly a povinnosti na orgán ESMA, včetně přístupu k údajům oznamovaným registrům obchodních údajů. Tímto delegováním by neměla být nijak dotčena povinnost registrů obchodních údajů poskytnout subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 přímý a bezprostřední přístup k uvedeným údajům.
- (6) V zájmu zajištění důvěrnosti by měly všechny druhy výměny údajů mezi registry obchodních údajů a příslušnými subjekty probíhat prostřednictvím zabezpečeného spojení mezi stroji a s použitím protokolů pro šifrování údajů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy, které blíže určují údaje, jež mají registry obchodních údajů zveřejnit a zpřístupnit, a provozní normy, které umožní agregovat a porovnávat údaje a přistupovat k těmto údajům (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 33).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Pro zajištění minimálních společných norem by se měl mezi registry obchodních údajů a subjekty uvedenými v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 používat protokol SFTP (*SSH File Transfer Protocol*). Tím by neměla být vyloučena možnost, že registry obchodních údajů a příslušné subjekty se mohou mezi sebou dohodnout, že vedle SFTP zřídí zabezpečené spojení mezi stroji s využitím dalšího samostatného kanálu. Registrům obchodních údajů by proto mělo být povoleno nadále používat jiné zabezpečené spojení mezi stroji, a to vedle protokolu SFTP, ale nikoli jako jeho náhradu.

- (7) Údaje o aktuálním stavu obchodování derivátových smluv s čistými otevřenými pozicemi má zásadní význam pro sledování finanční stability a systémového rizika. Proto by příslušné subjekty k těmto údajům měly mít přístup.
- (8) Je nezbytné usnadnit přímý a bezprostřední přístup ke konkrétním souborům údajů, a tudíž stanovit soubor vzájemně kombinovatelných žádostí *ad hoc* týkajících se stran obchodu, ekonomických podmínek, klasifikace a identifikace derivátových smluv, časového horizontu jejich provádění, vykazování a splatnosti, jakož i událostí v průběhu obchodního a životního cyklu.
- (9) Lhůty, v nichž registry obchodních údajů příslušným subjektům údaje poskytují, by měly být harmonizovány, aby se zlepšil přímý a bezprostřední přístup k údajům v registrech obchodních údajů a aby se příslušným subjektům a registrům obchodních údajů umožnilo zlepšit harmonogramy jejich vnitřních postupů zpracování údajů.
- (10) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 by proto mělo být změněno tak, aby blíže upřesňovalo a dále zlepšovalo provozní rámec pro přístup k údajům v registrech obchodních údajů, jejich agregaci a porovnávání.
- (11) Použití ustanovení stanovených v tomto nařízení v přenesené pravomoci by mělo být odloženo, aby se registrům obchodních údajů usnadnilo přizpůsobení systémů specifikacím stanoveným v tomto nařízení v přenesené pravomoci.
- (12) Toto nařízení je založeno na návrhu regulačních technických norem, který Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.
- (13) V souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1095/2010 uskutečnil orgán ESMA otevřené veřejné konzultace o návrhu regulačních technických norem, z něhož toto nařízení vychází, a analyzoval potenciální související náklady a přínosy. Tyto veřejné konzultace umožnily orgánu ESMA získat názory příslušných orgánů a členů Evropského systému centrálních bank (ESCB), které představila ECB. Kromě toho orgán ESMA požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení (EU) č. 1095/2010,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013

1. Článek 4 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Registr obchodních údajů poskytne subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 přímý a bezprostřední přístup k údajům o derivátových smlouvách v souladu s články 2 a 3 tohoto nařízení, a to včetně případů delegace podle článku 28 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pro účely prvního pododstavce použije registr obchodních údajů formát XML a vzor vytvořený v souladu s metodikou ISO 20022. Registr obchodních údajů může navíc po dohodě s dotyčným subjektem poskytnout přístup k údajům o derivátových smlouvách v jiném vzájemně dohodnutém formátu.“

b) Odstavec 2 se zrušuje.

2. V článku 5 se doplňují nové odstavce 3 až 9:

„3. Registr obchodních údajů zavede a udržuje nezbytná technická opatření, která umožní subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 spojení prostřednictvím zabezpečeného rozhraní mezi stroji za účelem podávání žádostí o údaje a získávání údajů.

Pro účely prvního pododstavce použije registr obchodních údajů protokol SFTP (*SSH File Transfer Protocol*). Registr obchodních údajů použije pro komunikaci prostřednictvím tohoto rozhraní standardizované zprávy XML vytvořené v souladu s metodikou ISO 20022. Registr obchodních údajů může navíc po dohodě s dotyčným subjektem zřídit spojení s použitím jiného vzájemně dohodnutého protokolu.

4. V souladu s články 2 a 3 tohoto nařízení poskytne registr obchodních údajů subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 přístup k těmto informacím:

- a) ke všem zprávám o derivátových smlouvách;
- b) k aktuálním stavům obchodování derivátových smluv, které nedosáhly splatnosti nebo které nebyly předmětem zprávy s vykázaným druhem činnosti „E“, „C“, „P“ nebo „Z“ uvedeným v kolonce 93 tabulky 2 v příloze prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1247/2012 (*).

5. Registr obchodních údajů zavede a udržuje nezbytná technická opatření, která umožní subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 vytvořit předem definované pravidelné žádosti o přístup k údajům o derivátových smlouvách vymezeným v odstavci 4, které jsou pro tyto subjekty nezbytné k plnění jejich povinností a mandátů.

6. Na požádání poskytne registr obchodních údajů subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 přístup k údajům o derivátových smlouvách, jež mohou být libovolnou kombinací následujících polí uvedených v příloze prováděcího nařízení (EU) č. 1247/2012:

- a) časový záznam podání zprávy;
- b) identifikace vykazující protistrany;
- c) identifikace druhé protistrany;
- d) korporátní sektor vykazující protistrany;
- e) povaha vykazující protistrany;
- f) identifikace makléře;
- g) identifikace subjektu předkládajícího zprávu;
- h) identifikace beneficiárního vlastníka;
- i) kategorie aktiv;
- j) klasifikace produktu;
- k) identifikace produktu;
- l) identifikace podkladového nástroje;
- m) místo provedení;
- n) časový záznam provedení;
- o) datum splatnosti;
- p) datum ukončení;
- q) ústřední protistrana a
- r) druh činnosti.

7. Registr obchodních údajů zavede a udržuje technickou kapacitu pro poskytování přímého a bezprostředního přístupu k údajům o derivátových smlouvách, které jsou pro subjekty uvedené v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 nezbytné k plnění jejich mandátů a povinností. Tento přístup se poskytuje takto:

- a) pokud subjekt uvedený v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 požádá o přístup k údajům o nevypořádaných derivátových smlouvách nebo o derivátových smlouvách, které buď dosáhly splatnosti, nebo u nich byly vykázané druhy činnosti „E“, „C“, „Z“ nebo „P“ uvedené v poli 93 tabulky 2 v příloze prováděcího nařízení (EU) č. 1247/2012 nejvýše jeden rok před datem podání žádosti, registr obchodních údajů této žádosti vyhovějí do 12:00 hodin koordinovaného světového času prvního kalendářního dne následujícího po dni, kdy byla žádost o přístup podána;

- b) pokud subjekt uvedený v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 požádá o přístup k údajům o derivátových smlouvách, které buď dosáhly splatnosti, nebo u nich byly vykázány druhy činnosti „E“, „C“, „Z“ nebo „P“ uvedené v poli 93 tabulky 2 v příloze prováděcího nařízení (EU) č. 1247/2012 dříve než jeden rok před datem podání žádosti, registr obchodních údajů této žádosti vyhoví do tří pracovních dnů po dni, kdy byla žádost o přístup podána;
- c) pokud se žádost subjektu uvedeného v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 o přístup k údajům týká derivátových smluv, které spadají do oblasti působnosti písmen a) i b), registr obchodních údajů poskytne údaje o těchto derivátech do tří pracovních dnů po dni, kdy byla žádost o přístup podána.
8. Registr obchodních údajů potvrdí přijetí a ověří správnost a úplnost veškerých žádostí o přístup k údajům podaných subjekty uvedenými v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012. Výsledky tohoto ověření oznámí uvedeným subjektům do šedesáti minut od podání žádosti.
9. Registr obchodních údajů použije elektronický podpis a protokoly pro šifrování údajů, aby zajistil důvěrnost, integritu a ochranu údajů, které jsou poskytovány subjektům uvedeným v čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1247/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a četnost vykazování obchodů do registrů obchodních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 352, 21.12.2012, s. 20) ve znění prováděcího nařízení (EU) 2017/105 (Úř. věst. L 17, 21.1.2017, s. 17).“

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. listopadu 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29. června 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/1801**ze dne 13. července 2017,****kterým se opravují některá jazyková znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250, kterým se stanoví plán výmětů pro určité druhy rybolovu druhů žijících při dně v Severním moři a ve vodách Unie divize ICES IIa**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 ⁽²⁾ stanoví výjimku *de minimis* z povinnosti vykládky pro určité druhy odlovené pomocí určitých lovných zařízení.
- (2) České, dánské, italské, německé a slovenské jazykové znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 obsahuje chybu v čl. 6 písm. f), která se týká typů použitých lovných zařízení.
- (3) Dánské jazykové znění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 obsahuje další chyby v čl. 6 písm. e), f) a g), které se týkají druhů, na které se vztahuje výjimka *de minimis*; v čl. 8 odst. 2 písm. c) a d) a v čl. 8 odst. 3, které se týkají zvláštních technických opatření v oblasti Skagerrak, a v příloze v poznámce pod čarou č. 3 obsahuje chybu, která se týká definice dotýčných plavidel. Ostatní jazyková znění nejsou dotčena.
- (4) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 by proto mělo být odpovídajícím způsobem opraveno.
- (5) Aby se zajistily rovné podmínky pro všechny rybáře, kteří využívají dotýčnou výjimku *de minimis*, toto nařízení v přenesené pravomoci by mělo být použitelné ode dne použitelnosti stanoveného v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 se opravuje takto:

(1) (netýká se českého znění)

(2) Čl. 6 písm. f) se nahrazuje tímto:

„f) společně u jazyka obecného, tresky jednosvrnné a tresky bezvousé menších než minimální referenční velikost pro zachování zdrojů: maximálně 1 % celkového ročního odlovu humra severského, jazyka obecného, tresky jednosvrnné, tresky bezvousé a krevety severní ulovené v divizi ICES IIIa plavidly, která používají vlečné sítě pro lov při dně (OTB) o velikosti ok rovnající se nebo větší než 35 mm a vybavené třídicí mřížkou pro daný druh o rozteci mřížek nejvýše 19 mm s nezablokovaným otvorem pro ryby;“.

(3) (netýká se českého znění)

(4) (netýká se českého znění)

(5) (netýká se českého znění)

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/2250 ze dne 4. října 2016, kterým se stanoví plán výmětů pro určité druhy rybolovu druhů žijících při dně v Severním moři a ve vodách Unie divize ICES IIa (Úř. věst. L 340, 15.12.2016, s. 2).

(6) *(netýká se českého znění)*

(7) *(netýká se českého znění)*

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ POLITICKÉHO A BEZPEČNOSTNÍHO VÝBORU (SZBP) 2017/1802

ze dne 28. září 2017

o jmenování vedoucího policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017)

POLITICKÝ A BEZPEČNOSTNÍ VÝBOR,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 38 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/354/SZBP ze dne 3. července 2013 o policejní misi Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 9 odst. 1 rozhodnutí 2013/354/SZBP je Politický a bezpečnostní výbor zmocněn v souladu s čl. 38 třetím pododstavcem Smlouvy k přijímání příslušných rozhodnutí za účelem výkonu politické kontroly a strategického řízení policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS), včetně rozhodnutí o jmenování vedoucího mise.
- (2) Dne 17. února 2015 přijal Politický a bezpečnostní výbor rozhodnutí EUPOL COPPS/1/2015 ⁽²⁾ o jmenování pana Rodolpha MAUGETA vedoucím mise EUPOL COPPS na období od 16. února 2015 do 30. června 2015.
- (3) Mandát pana Rodolpha MAUGETA jako vedoucího mise EUPOL COPPS byl několikrát prodloužen, naposledy rozhodnutím Politického a bezpečnostního výboru EUPOL COPPS/1/2016 ⁽³⁾, které prodloužilo jeho mandát jako vedoucího mise EUPOL COPPS do 30. června 2017.
- (4) Dne 22. září 2017 navrhla vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby byl vedoucím mise EUPOL COPPS na období od 1. října 2017 do 30. června 2018 jmenován pan Kauko AALTOMAA,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Kauko AALTOMAA je jmenován vedoucím policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) na období od 1. října 2017 do 30. června 2018.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 28. září 2017.

Za Politický a bezpečnostní výbor

předseda

W. STEVENS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 185, 4.7.2013, s. 12.

⁽²⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2015/381 ze dne 17. února 2015 o jmenování vedoucího policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2015) (Úř. věst. L 64, 7.3.2015, s. 37).

⁽³⁾ Rozhodnutí Politického a bezpečnostního výboru (SZBP) 2016/1193 ze dne 12. července 2016 o prodloužení mandátu vedoucího policejní mise Evropské unie pro palestinská území (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2016) (Úř. věst. L 197, 22.7.2016, s. 1).

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2017/1803

ze dne 3. října 2017

o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu

(oznámeno pod číslem C(2017) 6504)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Přesídlování je důležitým nástrojem pro ochranu násilně vysídlených osob a jasným projevem celosvětové solidarity se třetími zeměmi, který jim má pomoci zvládnout velké počty osob, jež prchají před válkou nebo pronásledováním. Přesídlování nahrazuje nebezpečné a nelegální migrační toky do Unie bezpečnými a legálními cestami, a tak pomáhá zachraňovat životy, přispívá k omezení nelegální migrace a řízení migračních tlaků a vytváří protíváhu k rétorice převaděčských sítí. Přesídlování je proto také důležitým prvkem komplexní politiky EU v oblasti azylu a migrace.
- (2) V září 2015 přiměla krize v oblasti Středomoří orgány Unie, aby okamžitě uznaly stav nouze způsobený výjimečně silnými migračními toky v tomto regionu a iniciovaly přijetí krátkodobých i dlouhodobých opatření, od řešení migračních toků mimo EU po zajištění účinné kontroly našich vnějších hranic, posílení návratové politiky EU, ale i reformy společného evropského azylového systému a posílení bezpečných a legálních cest do EU.
- (3) V rámci okamžitých opatření a s cílem řešit migrační krizi komplexním způsobem a projevit solidaritu se třetími zeměmi, které byly nejvíce zasaženy globální uprchlickou krizí, doporučila Komise dne 8. června 2015 celounijní program pro přesídlení 20 000 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, během dvou let⁽¹⁾. Dne 20. července 2015 se členské státy společně se státy přidruženými v rámci dublinského systému dohodly na přesídlení 22 504 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, z Blízkého východu, oblasti Afrického rohu a severní Afriky⁽²⁾.
- (4) S cílem rozbít sítě převaděčů migrantů a nabídnout migrantům jiné řešení, aby nemuseli riskovat své životy, se EU a Turecko dne 18. března 2016 rozhodly prolomit kruh nekontrolovaného toku migrantů způsobujícího humanitární krizi a dohodly se na řadě akcí, včetně přesídlení Syřanů, kteří potřebují mezinárodní ochranu, do členských států.
- (5) V návaznosti na prohlášení EU a Turecka Rada pozměnila rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601⁽³⁾ s cílem umožnit členským státům, aby splnily své povinnosti týkající se relokace 54 000 žadatelů prostřednictvím přesídlení, humanitárního přijetí nebo jiné formy legálního přijetí Syřanů, kteří potřebují mezinárodní ochranu, z Turecka podle svých národních a vícestranných programů.
- (6) Newyorská deklarace pro uprchlíky a migranty ze dne 19. září 2016, přijatá všemi 193 členskými státy OSN, vyzvala k rovnoměrnějšímu sdílení břemene a odpovědnosti za přijímání a podporu uprchlíků na celém světě. Členské státy OSN vyjádřily svůj záměr rozšířit počet a rozsah legálních cest pro uprchlíky k tomu, aby byli přijati nebo přesídleni do třetích zemí⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Doporučení Komise ze dne 8. června 2015 k Evropskému programu znovusídlování, C(2015) 3560 final.

⁽²⁾ Závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1754 ze dne 29. září 2016, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2015/1601, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (Úř. věst. L 268, 1.10.2016, s. 82).

⁽⁴⁾ Newyorská deklarace pro uprchlíky a migranty; k dispozici na adrese: <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>.

- (7) Do 20. září 2017 bylo v rámci programu schváleného dne 20. července 2015 a na základě prohlášení EU a Turecka přesídleno více než 23 000 osob. Další osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, přesídlily členské státy v rámci svých vlastních vnitrostátních programů.
- (8) Jen v roce 2016 členské státy přesídlily 14 205 uprchlíků, což představuje výrazný nárůst oproti 8 155 přesídleným osobám v roce 2015, 6 550 v roce 2014 a 4 000 až 5 000 ročně v letech 2010–2013. Tento nárůst dokazuje přidanou hodnotu a potenciál spolupráce a koordinace v oblasti přesídlování na úrovni EU. Rovněž ukazuje, že je důležité poskytnout přiměřené finanční prostředky pro přesídlování z rozpočtu EU – na období let 2014–2017 bylo vyčleněno 293,3 milionu EUR.
- (9) Členské státy, které dosud nesplnily své závazky v rámci stávajících programů, by tak měly neprodleně učinit. Veškeré závazky, které nebudou splněny po uplynutí obou programů, by měly být převedeny do následujícího období přijímání závazků v oblasti přesídlování a měly by doplnit nové závazky, které členské státy přijmou.
- (10) EU musí přejít od příležitostného přesídlování a přijímání osob z humanitárních důvodů na stabilní rámec pro přesídlování do EU. Za tímto účelem Komise jako součást reformy azylového systému EU předložila návrh rámce Unie pro přesídlování⁽¹⁾, aby osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, poskytla bezpečné a legální cesty k jejímu získání. Rychlé přijetí návrhu je důležitým prvkem pro efektivnější, spravedlivější a stabilnější evropskou azylovou a migrační politiku.
- (11) Aby bylo přesídlování zajištěno i nadále, dokud nebude zaveden rámec Unie pro přesídlování, vyzvala Komise na 8. fóru o přesídlování a relokaci dne 4. července 2017 členské státy, aby předložily ambiciózní závazky v oblasti přesídlování na základě dohodnutých priorit pro toto období a také v souladu s prognózou celosvětových potřeb na rok 2018 vydanou Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR).
- (12) Cílem tohoto doporučení je zajistit, aby činnost v oblasti přesídlování pokračovala v období mezi koncem stávajících programů EU pro přesídlování a spuštěním rámce Unie pro přesídlování, a navázat na období přijímání závazků zahájené dne 4. července 2017 s ohledem na vznikající dodatečné potřeby podle prognózy celosvětových potřeb v oblasti přesídlování na rok 2018 vydané UNHCR.
- (13) Cílem tohoto doporučení je podpořit členské státy v jejich trvalém úsilí o poskytování a posilování legálních a bezpečných cest lidem, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Kroky členských států v souladu s tímto doporučením budou projevem solidarity vůči třetím zemím, kde se nachází velký počet vysídlených osob, jež potřebují mezinárodní ochranu, přispějí k mezinárodním iniciativám v oblasti přesídlování a k lepšímu celkovému zvládnutí migrační situace. Cíle tohoto doporučení jsou proto v souladu s návrhem na vytvoření rámce Unie pro přesídlování.
- (14) Volba prioritních oblastí vychází z nutnosti pokračovat v provádění prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016, a to i prostřednictvím budoucího dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů (VHAS), pokračovat v přesídlování osob z Jordánska a Libanonu a navázat na oznámení v „Akčním plánu týkajícím se opatření na podporu Itálie, snížení tlaku na trase přes centrální Středomoří a zvýšení solidarity“⁽²⁾ ohledně přesídlování z klíčových afrických zemí podél migrační trasy přes centrální Středomoří a země, do kterých tato trasa vede, včetně Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu.
- (15) Během období přijímání závazků zahájeného dne 4. července 2017 předložily členské státy do 20. září přibližně 14 000 závazků. Všechny členské státy by se měly více zapojit, aby tak přispěly ke společnému úsilí o záchranu životů a nabídnutí důvěryhodných alternativ k nelegálnímu pohybu.
- (16) Celosvětové potřeby v oblasti přesídlování se týkají 1,2 milionu osob a UNHCR opakovaně vyzval všechny země, aby postupně zvyšovaly objem svých programů pro přesídlování v souladu se záměry vyjádřenými v Newyorské deklaraci pro uprchlíky a migranty. V tomto kontextu a v návaznosti na pokrok, kterého bylo dosaženo od roku 2015, by Unie měla nabídnout nejméně 50 000 míst pro přesídlení, aby do 31. října 2019 přijala osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, ze třetích zemí.
- (17) Na podporu členským státům při provádění tohoto cíle by mělo být z rozpočtu Unie poskytnuto 500 milionů EUR. Podle podmínek Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) mohou členské státy obdržet jednorázovou částku ve výši 10 000 EUR za každou přesídlenou osobu z prioritních oblastí.

⁽¹⁾ COM(2016) 468 final.

⁽²⁾ SEC(2017) 339.

- (18) UNHCR chystá dočasný mechanismus pro nouzovou evakuaci nejzranitelnějších skupin migrantů z Libye. EU by měla spolu s dalšími globálními aktéry přispět k tomuto mechanismu tak, aby měl skutečný dopad a aby nejzranitelnější osoby, které potřebují mezinárodní ochranu a které se nyní nacházejí v Libyi, díky němu dostaly příležitost k přesídlení. Nelegální migrace se zastaví pouze tehdy, pokud bude existovat skutečná alternativa k nebezpečným cestám. Při zvažování svých závazků v oblasti přesídlování by proto členské státy měly také zohlednit a podpořit tuto iniciativu UNHCR.
- (19) Ve společném prohlášení o řešení migrační a azylové výzvy ze dne 28. srpna 2017 zástupci Francie, Itálie, Německa a Španělska a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a místopředsedkyně Komise společně se zástupci Nigeru a Čadu a předsedou prezidentské rady Libye uznali s ohledem na omezení migrace vyvolávané převaděči potřebu organizovat přesídlování obzvláště zranitelných osob, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (20) Nejméně 50 000 míst pro přesídlení z prioritních oblastí, které má Unie nabídnout, přispěje k celosvětovým iniciativám v oblasti solidarity k posílení legálních cest, včetně nedávné celosvětové výzvy UNHCR týkající se 40 000 míst pro přesídlení ze zemí podél trasy přes centrální Středomoří v roce 2018.
- (21) Aby bylo možné provádění monitorovat, měly by členské státy podávat Komisi každý měsíc hlášení o osobách přesídlených na jejich území v souladu s jejich závazky, a to s uvedením země, z níž byla příslušná osoba přesídlena.
- (22) Komise by měla přezkoumat pokrok v provádění tohoto doporučení do 31. října 2018. Na základě tohoto přezkumu a s ohledem na celkovou migrační situaci v EU a v celosvětovém měřítku mohou být členské státy vyzvány, aby dále přehodnotily své závazky.
- (23) Toto doporučení by mělo být určeno členskými státy. Přidružené státy se vyzývají, aby přispěly ke společnému evropskému úsilí v oblasti přesídlování,

PŘÍJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ZVYŠOVÁNÍ ZÁVAZKŮ V OBLASTI PŘESÍDLOVÁNÍ

1. V návaznosti na zkušenosti získané při provádění stávajících programů EU pro přesídlování a s cílem překonat přechod z těchto programů na rámec Unie pro přesídlování by členské státy měly nabídnout nejméně 50 000 míst pro přesídlení, aby do 31. října 2019 přijaly osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, ze třetích zemí.
2. Členské státy, které dosud nepředložily své závazky pro období přijímání závazků v oblasti přesídlování zahájené Komisí dne 4. července 2017, by tak měly učinit nejpozději do 31. října 2017, a ty, které tak již učinily, by měly zvážit zvýšení objemu svých závazků v zájmu dosažení uvedeného cíle.
3. Členské státy by měly zaměřit své závazky:
  - a) na zajištění toho, aby byli z Turecka nadále přesídlováni Syřané, státní příslušníci třetích zemí a osoby bez státní příslušnosti vysídlení v důsledku konfliktu v Sýrii, s cílem podpořit realizaci prohlášení EU a Turecka ze dne 18. března 2016, a to i prostřednictvím budoucího dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů (VHAS);
  - b) na zajištění dalšího přesídlování z Libanonu a Jordánska;
  - c) na to, aby přispěly ke stabilizaci situace v centrálním Středomoří přesídlením osob, které potřebují ochranu, z Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu, včetně podpory dočasného mechanismu UNHCR pro nouzovou evakuaci nejzranitelnějších skupin migrantů z Libye.
4. Členské státy se vyzývají, aby přesídlení v rámci svých závazků provedly co nejdříve, případně v úzké spolupráci s UNHCR a s podporou úřadu EASO.

MONITOROVÁNÍ

5. Členské státy by měly podávat Komisi každý měsíc hlášení o počtu osob přesídlených na jejich území v rámci plnění jejich závazků, a to s uvedením země, z níž byla příslušná osoba přesídlena.

FINANČNÍ PODPORA

6. Členské státy by měly plně využít finanční podporu ve výši 500 milionů EUR, která je k dispozici prostřednictvím Azylového, migračního a integračního fondu pro splnění závazků týkajících se přesídlení uvedených v tomto doporučení.

PŘEZKUM

7. Komise přezkoumá toto doporučení nejpozději do 31. října 2018. Na základě přezkumu provádění tohoto doporučení, které Komise provede, a s ohledem na celkovou migrační situaci v EU a v celosvětovém měřítku mohou být členské státy vyzvány, aby podle potřeby dále aktualizovaly své závazky.

URČENÍ

8. Toto doporučení je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 3. října 2017.

Za Komisi
Dimitris AVRAMOPOULOS
člen Komise

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2017/1804**ze dne 3. října 2017****k provádění ustanovení Schengenského hraničního kodexu týkajících se dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v schengenském prostoru**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V prostoru bez ochrany vnitřních hranic může být o dočasném znovuzavedení ochrany vnitřních hranic rozhodnuto pouze za výjimečných okolností v reakci na situace vážně ovlivňující veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost tohoto prostoru, jeho částí nebo jednoho či více členských států. Vzhledem k dopadu, který může takové opatření mít na všechny osoby a zboží, které se mohou v prostoru bez ochrany vnitřních hranic volně pohybovat, může jít pouze o krajní opatření, na něž se vztahují přísné podmínky, pokud jde o rozsah a trvání každého dočasného znovuzavedení ochrany hranic.
- (2) Stávající ustanovení Schengenského hraničního kodexu umožňují rychle znovu zavést dočasnou ochranu vnitřních hranic, jestliže je v důsledku závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nutno neprodleně přijmout opatření, a to na dobu maximálně 2 měsíců (článek 28). Kodex také umožňuje znovu zavést hraniční kontroly v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v případě předvídatelných událostí, a to na dobu maximálně šesti měsíců (článek 25). Jsou-li články 28 a 25 Schengenského hraničního kodexu použity ve vzájemné kombinaci, lze ochranu hranic zachovat až po dobu osmi měsíců. Kromě toho nová hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost znamená nové použití pravidel (a tudíž nový výpočet doby trvání kontrol).
- (3) Článek 29 Schengenského hraničního kodexu popisuje mimořádný postup, který umožňuje znovu zavést kontroly na vnitřních hranicích na dobu až dvou let, pokud je celkové fungování prostoru bez ochrany vnitřních hranic ohroženo z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků týkajících se ochrany vnějších hranic, zjištěných v průběhu schengenského hodnocení. Od přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾ lze tento postup rovněž použít v případě, že členský stát nepřijme nezbytná opatření na základě posouzení zranitelnosti nebo nespolupracuje s agenturou, pokud situace na vnějších hranicích vyžaduje okamžitý zásah.
- (4) I když se v naprosté většině případů lhůty, jež jsou v současné době v platnosti, ukázaly jako dostatečné, vyšlo v poslední době najevo, že některé závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, jako jsou teroristické hrozby nebo výrazný nekontrolovaný druhotný pohyb v rámci Unie, mohou přetrvávat podstatně déle než po výše uvedené období.
- (5) Komise přijala návrh na změnu příslušných ustanovení Schengenského hraničního kodexu, aby bylo možno tyto přetrvávající hrozby v budoucnosti řešit. Návrh upravuje lhůty uvedené v článku 25 Schengenského hraničního kodexu v případě předvídatelných událostí a uznává, že prodloužení znovuzavedených kontrol na vnitřních hranicích nad rámec současných lhůt může být odůvodněno až na dobu maximálně dvou let. Návrh rovněž počítá s možností dalšího prodloužení hraničních kontrol na vnitřních hranicích v případě, že konkrétní hrozba pro vnitřní bezpečnost nebo veřejný pořádek trvá i po uplynutí uvedené lhůty.
- (6) V souvislosti s těmito novými lhůtami se vyžaduje, aby členské státy před znovuzavedením nebo prodloužením kontrol na vnitřních hranicích splnily další procesní požadavky. Členské státy jsou zejména povinny podložit svá oznámení posouzením rizik, jež prokáže, že zamýšlené znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic je krajním opatřením, a vysvětlí, jak ochrana vnitřních hranic přispěje k řešení zjištěné hrozby. Kromě

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

toho je Komise nyní povinna vydat stanovisko, kdykoli doba ochrany vnitřních hranic překročí šest měsíců. Ustanovení týkající se „postupu konzultace“ v návaznosti na stanovisko Komise jsou rovněž upravena, aby odrážela novou úlohu Evropské pohraniční a pobřežní stráže a Europolu a zajistila, že budou výsledky těchto konzultací, zejména pokud jde o zapojení sousedních členských států, řádně zohledněny. Všechny tyto změny mají zajistit, že se znovuzavedení ochrany vnitřních hranic využije, pouze pokud a dokud to bude nezbytné a odůvodněné.

- (7) Navrhované změny Schengenského hraničního kodexu vycházejí ze stávajících ustanovení. Než bude pozměněno znění Schengenského hraničního kodexu, jak je upřesněno výše, přijato, je nezbytné, aby všechny členské státy, jež mají v úmyslu znovu zavést dočasnou ochranu vnitřních hranic, dodržovaly v plném rozsahu požadavky stávajících ustanovení Schengenského hraničního kodexu, které již nyní ukládají členským státům, jež zamýšlejí využít tohoto opatření, aby nejprve posoudily alternativní opatření k hraničním kontrolám a spolupracovaly se sousedními členskými státy.
- (8) Podle článku 26 Schengenského hraničního kodexu by měl dotčený členský stát před přijetím rozhodnutí o znovuzavedení nebo prodloužení dočasných hraničních kontrol na vnitřních hranicích posoudit, do jaké míry takové opatření pravděpodobně přispěje k odpovídajícímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, a posoudit přiměřenost tohoto opatření vzhledem k dané hrozbě, mimo jiné s ohledem na pravděpodobný dopad takového opatření na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Cílené kontroly vycházející z pravidelně aktualizované analýzy rizik a zpravodajských informací by proto přispěly k optimalizaci přínosů kontrol a omezily jejich negativní dopady na volný pohyb.
- (9) Členské státy dotčené znovuzavedením kontrol na příslušných úsecích hranic by měly mít možnost pravidelně vyjadřovat své názory, pokud jde o nezbytnost kontrol, s cílem koordinovat vzájemnou spolupráci mezi všemi zúčastněnými členskými státy a pravidelně přezkoumávat přiměřenost daných opatření s ohledem na události vedoucí ke znovuzavedení ochrany hranic a na hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost. Členské státy, které se rozhodnou takové kontroly znovu zavést, by měly tyto názory zohlednit při posuzování a přezkumu nezbytnosti těchto kontrol a následně tyto kontroly průběžně přizpůsobovat okolnostem.
- (10) Podle čl. 27 odst. 1 písm. e) Schengenského hraničního kodexu by měl členský stát, který znovu zavádí nebo prodlužuje kontroly na vnitřních hranicích, mimo jiné poskytnout informace o opatřeních, která mají v souvislosti s plánovanými hraničními kontrolami přijmout ostatní členské státy. Kromě toho se podle čl. 27 odst. 5 Schengenského hraničního kodexu mohou konat setkání mezi členským státem, který plánuje znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, ostatními členskými státy, zejména těmi, které jsou těmito opatřeními přímo dotčeny, a Komisí, aby se tam, kde je to vhodné, uspořádala vzájemná spolupráce mezi členskými státy. Tyto kontakty se sousedními členskými státy by měly být využity k omezení dopadu na volný pohyb.
- (11) Jelikož lze dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic použít pouze za výjimečných okolností a jako krajní opatření, měly by členské státy nejprve přezkoumat, zda by nebylo možné pro účinné odstranění zjištěných hrozeb využít jiná opatření alternativní k ochraně hranic, a rozhodnout o znovuzavedení hraničních kontrol na dotčených vnitřních hranicích pouze jako o krajním opatření, pokud taková, pro přeshraniční provoz méně omezující opatření nemohou zjištěné hrozby účinně řešit. Dotčené členské státy by měly informovat o výsledku těchto úvah a o důvodech pro volbu hraničních kontrol v oznámení podle čl. 27 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu.
- (12) V této souvislosti by měly členské státy učinit všechny nezbytné kroky k tomu, aby dále a plně prováděly doporučení Komise ze dne 12. května 2017 (C(2017) 3349 final) o přiměřených policejních kontrolách a policejní spolupráci v schengenském prostoru.
- (13) Toto doporučení by mělo být prováděno při plném dodržování základních práv.
- (14) Toto doporučení by mělo být adresováno všem státům schengenského prostoru vázaným hlavou III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

OMEZENÍ DOPADU NA VOLNÝ POHYB

V zájmu dosažení správné rovnováhy mezi potřebou chránit veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost členských států a výhodami prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích by členské státy, které mají v úmyslu znovu zavést dočasnou ochranu vnitřních hranic, měly při posuzování podle článku 26 Schengenského hraničního kodexu nezbytnosti a přiměřenosti dočasného znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích podle článků 25 a 28 Schengenského hraničního kodexu pečlivě zohlednit a pravidelně hodnotit následující aspekty:

- a) pravděpodobný dopad znovuzavedení kontrol na volný pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích;
- b) pravděpodobný dopad znovuzavedení kontrol na vnitřní trh.

Za tímto účelem by členské státy, které hodlají znovu zavést dočasnou kontrolu vnitřních hranic, měly informovat v oznámení podle čl. 27 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu o výsledku svého posouzení dopadu plánovaného znovuzavedení nebo prodloužení hraničních kontrol na vnitřních hranicích na volný pohyb a vnitřní trh.

Členské státy, které hodlají znovu zavést dočasnou ochranu vnitřních hranic, by se měly vyvarovat jakýchkoli opatření, která by nebyla odůvodněna zjištěnou závažnou hrozbou pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost. Například by měly omezit hraniční úseky, kde je ochrana vnitřních hranic dočasně znovu zavedena, na minimum nezbytně nutné pro řešení zjištěné hrozby.

SDÍLENÁ ODPOVĚDNOST A SPOLUPRÁCE

S ohledem na tento cíl, tedy omezení dopadu na volný pohyb, by členské státy, které hodlají znovu zavést dočasnou ochranu vnitřních hranic, měly:

- a) konzultovat v dostatečném předstihu členské státy, jež jsou plánovaným znovuzavedením kontrol dotčeny;
- b) udržovat úzkou a stálou spolupráci, což umožní průběžný přezkum a přizpůsobování kontrol tak, aby odrážely vyvíjející se potřeby a reálný dopad;
- c) být připraveny na vzájemnou spolupráci při účinném provádění hraničních kontrol v nezbytných a odůvodněných případech.

VYUŽITÍ ALTERNATIVNÍCH OPATŘENÍ

Aby bylo zajištěno, že dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic je krajním opatřením, které se použije pouze v případě, kdy zjištěnou vážnou hrozbou pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost nelze řádně řešit jiným způsobem, měly by členské státy plně provádět doporučení Komise ze dne 12. května 2017 (C(2017) 3349 final) o přiměřených policejních kontrolách a policejní spolupráci v schengenském prostoru.

V Bruselu dne 3. října 2017.

Za Komisi
Dimitris AVRAMOPOULOS
člen Komise

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2017/1805**ze dne 3. října 2017****o profesionalizaci zadávání veřejných zakázek****Budování architektury pro profesionalizaci zadávání veřejných zakázek****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Veřejné zakázky jsou nástrojem k dosažení inteligentního, udržitelného a inkluzivního růstu. Tento nástroj by mohl mít významný pozitivní hospodářský dopad ⁽¹⁾ na agendu Komise pro růst, zaměstnanost a přeshraniční obchod. Účinné, efektivní a konkurenceschopné zadávání veřejných zakázek je základem dobrého fungování jednotného trhu a také jedním z hlavních způsobů investování finančních prostředků v Evropě ⁽²⁾.
- (2) Směrnice o zadávání veřejných zakázek přijaté v roce 2014 ⁽³⁾ dávají k dispozici soubor nástrojů, který členskými státy umožňuje účinněji a strategičtěji využívat zadávání veřejných zakázek. Zadávání veřejných zakázek čelí novým výzvám, protože se od něj stále více očekává, že: ve stále napjatějších rozpočtech za vynaložené veřejné finance zajistí maximální protihodnotu, využije možnosti digitalizace a rozvíjejících se trhů, strategicky přispěje k horizontálním politickým cílům a společenským hodnotám, jako jsou inovace, sociální začleňování a hospodářská a environmentální udržitelnost, umožní co největší dostupnost a co nejnižší míru neefektivit, plýtvání, nesrovnalostí, podvodů a korupce, jakož i budování odpovědných dodavatelských řetězců.
- (3) Je třeba zajistit účinné uplatňování pravidel pro zadávání veřejných zakázek na všech úrovních, aby se co nejlépe využil tento důležitý nástroj pro stimulaci evropských investic, jak je uvedeno v investičním plánu pro Evropu ⁽⁴⁾, a aby se dosáhlo silnějšího jednotného trhu, jak zaznělo v projevu předsedy Junckera o stavu Unie v roce 2017. Účinnost je také jednou z oblastí zlepšení zadávání veřejných zakázek a je průřezově zmiňována v procesu evropského semestru.
- (4) Je proto třeba zajistit co nejefektivnější využívání veřejných prostředků a veřejní kupující musí být schopni zadávat zakázky podle nejvyšších standardů profesionality. Posílení a podpora profesionality mezi pracovníky v oblasti zadávání veřejných zakázek může pomoci posílit jeho význam v celém hospodářství ⁽⁵⁾.
- (5) Cíl profesionalizace zadávání veřejných zakázek se obecně chápe tak, že má odrážet celkové zlepšení celého spektra odborných dovedností a kompetencí, znalostí a zkušeností lidí, kteří provádějí úkoly spojené se zadáváním veřejných zakázek nebo se jich účastní ⁽⁶⁾. Zahnuje také nástroje a podporu, jakož i architekturu

⁽¹⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky (COM(2015) 550).

⁽²⁾ Téměř polovina prostředků na podporu soudržnosti je poskytována prostřednictvím veřejných zakázek. V období let 2014–2020 bude EU do evropských regionů investovat 325 miliard EUR – téměř třetinu celkového rozpočtu EU – prostřednictvím evropských strukturálních a investičních fondů, jejichž cílem je podporovat hospodářský růst, vytváření pracovních míst, konkurenceschopnost a snižovat rozdíly v rozvoji regionů.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65) (klasická směrnice), zejména čl. 83 odst. 4, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1) (směrnice o udělování koncesí), zejména čl. 45 odst. 4, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243) (směrnice o veřejných službách), zejména čl. 99 odst. 4.

⁽⁴⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance: Investiční plán pro Evropu (COM(2014) 903).

⁽⁵⁾ Pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2015) 202), který byl předložen spolu se strategií jednotného trhu, odhadl potenciální hospodářské zisky z řešení otázky profesionalizace na více než 80 miliard EUR.

⁽⁶⁾ Týká se to veškerých činností pracovníků podléhajících se na zadávání veřejných zakázek v některém ze stupňů tohoto procesu, od určení potřeb až po řízení smluv (ať už se jedná o pracovníky centrálních nebo decentralizovaných orgánů nebo institucí), kteří mají v rámci zadávání veřejných zakázek definovanou roli nebo jsou jen pověřeni určitými souvisejícími úkoly.

institucionální politiky, které jsou nezbytné pro efektivní práci a výsledky ⁽¹⁾. Efektivní politika profesionalizace by proto měla být založena na celkovém strategickém přístupu tvořeném třemi navzájem se doplňujícími cíli:

- I. Vytvoření vhodné architektury politik pro profesionalizaci: politika profesionalizace může mít skutečný dopad jen tehdy, pokud se může opřít o politickou podporu na vysoké úrovni. To znamená institucím na centrální politické úrovni jasně stanovit odpovědnosti a úkoly a podporovat jejich plnění na místní, regionální a odvětvové úrovni, zajistit kontinuitu napříč politickými cykly, a to případně s využitím institucionálních struktur podporujících specializaci, sdružování a sdílení znalostí.
  - II. Lidské zdroje – zlepšení odborné přípravy a řízení kariéry odborníků v oblasti zadávání veřejných zakázek: odborníci v oblasti zadávání veřejných zakázek, tj. ti, kteří se podílejí na zadávání veřejných zakázek na zboží, služby a stavební práce, jakož i auditori a úředníci odpovědní za přezkum případů zadávání veřejných zakázek, musí mít vzhledem ke své míře odpovědnosti příslušnou kvalifikaci, vzdělání, dovednosti a zkušenosti. Je proto potřeba zajistit zkušené, kvalifikované a motivované pracovníky, nabízet potřebnou odbornou přípravu a neustálý profesní rozvoj a také rozvíjet kariérní systém a pobídky k tomu, aby byly pracovní pozice v oblasti zadávání veřejných zakázek atraktivní a motivovaly veřejné pracovníky k dosahování strategických výsledků.
  - III. Systémy – zajišťování nástrojů a metodik pro podporu profesní praxe v oblasti zadávání veřejných zakázek: odborníci v oblasti zadávání veřejných zakázek musí být vybaveni správnými nástroji a podporou, aby mohli účinně jednat a při každém nákupu co nejefektivněji využívat finanční prostředky. Je proto potřeba zajistit dostupnost nástrojů a procesů pro inteligentní zadávání veřejných zakázek, např.: nástroje pro elektronické zadávání veřejných zakázek, pokyny, příručky, šablony a nástroje spolupráce, a to s odpovídajícím zaškolením, podporou a poradenstvím, sdružování znalostí a výměna osvědčených postupů.
- (6) Tímto doporučením ⁽²⁾ se podporuje rozvoj a zavádění politik profesionalizace v členských státech, a to tím, že se v něm ke zvážení nabízí referenční rámec ⁽³⁾. Požadovaným výsledkem této iniciativy je pomoci členským státům při vytváření politiky profesionalizace s cílem zvýšit význam, vliv, dopad a zlepšit pověst zadávání veřejných zakázek při plnění veřejných cílů.
- (7) Toto doporučení je určeno členským státům a jejich veřejné správě především na celostátní úrovni. V rámci centralizovaného nebo decentralizovaného systému zadávání veřejných zakázek by však členské státy měly dále povzbuzovat a podporovat veřejné zadavatele / zadavatele při realizaci iniciativ týkajících se profesionalizace. Členské státy by proto měly na toto doporučení upozornit orgány odpovědné za zadávání veřejných zakázek na všech úrovních, jakož i orgány odpovědné za odbornou přípravu auditorů a úředníků odpovědných za přezkum případů týkajících se zadávání veřejných zakázek,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

I. VYMEZENÍ POLITIKY PRO PROFESIONALIZACI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

1. Členské státy by měly vypracovat a zavést dlouhodobé strategie profesionalizace v oblasti zadávání veřejných zakázek přizpůsobené jejich potřebám, zdrojům a správní struktuře, a to buď samostatně, nebo jako součást širšího systému profesionalizace veřejné správy. Cílem je přilákat, rozvíjet a udržet si pracovníky s potřebnými dovednostmi, zaměřit se na výkonnost a strategické výsledky a co nejlépe využívat dostupné nástroje a techniky. Tyto strategie:
  - a) by se měly týkat všech příslušných účastníků procesu zadávání veřejných zakázek a realizovat se prostřednictvím inkluzivního procesu na celostátní, regionální a místní úrovni;
  - b) by se měly koordinovat s ostatními politikami v celém veřejném sektoru a
  - c) měly by zhodnotit vývoj v ostatních členských státech a na mezinárodní úrovni.

⁽¹⁾ V doporučení OECD o veřejných zakázkách z roku 2015 je také zdůrazněna potřeba rozvoje pracovníků odpovědných za zadávání veřejných zakázek tak, aby byli schopni efektivně využívat finanční prostředky. <http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-on-Public-Procurement.pdf>

⁽²⁾ Komise nemá v úmyslu předepisovat konkrétní model, ale vyzývá členské státy a příslušné správní orgány, aby příslušnou problematiku řešily. Je zřejmé, že se v jednotlivých státech podařilo dosáhnout různého pokroku. Podle nových směrnic však členské státy musí zajistit, aby a) informace a pokyny ohledně výkladu a uplatňování práva Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek byly bezplatně dostupné, a napomáhaly tak veřejným zadavatelům a hospodářským subjektům, především malým a středním podnikům, při správném uplatňování těchto pravidel, a aby b) veřejným zadavatelům byla k dispozici podpora související s plánováním a prováděním zadávacích řízení.

⁽³⁾ Doporučení bude doprovázet soubor osvědčených postupů z členských států.

2. Členské státy by měly také podporovat veřejné zadavatele / zadavatele při provádění vnitrostátních strategií profesionalizace a vytváření iniciativ v oblasti profesionalizace, jakož i vhodné institucionální architektury a spolupráce pro koordinovanější, efektivnější a strategické zadávání veřejných zakázek založené mimo jiné na:
  - a) intenzivnější spolupráci mezi příslušnými útvary a veřejnými zadavateli / zadavateli a
  - b) odborných znalostech a podpoře vzdělávacích institucí, centrálních zadavatelů a profesních organizací zaměřených na zadávání veřejných zakázek.

II. LIDSKÉ ZDROJE – ZLEPŠENÍ ODBORNÉ PŘÍPRAVY A ŘÍZENÍ KARIÉRY

3. Členské státy by měly stanovit a vymezit základní dovednosti a kompetence, které by měli všichni odborníci v oblasti veřejných zakázek mít a získat prostřednictvím odborné přípravy s přihlédnutím k multidisciplinární povaze projektů zadávání veřejných zakázek, a to jak specializovaní úředníci pro zadávání veřejných zakázek a pracovníci vykonávající související úkoly, tak i soudci a auditoři, a to například:
  - a) rámce pro dovednosti a kompetence na podporu procesů nábory a řízení kariéry a při vytváření osnov odborné přípravy a
  - b) společný rámec kompetencí pro zadávání veřejných zakázek na evropské úrovni.
4. Členské státy by měly vytvořit vhodné programy odborné přípravy – počáteční i celoživotní – založené na posuzování údajů a potřeb, jakož i případně na rámci kompetencí, např.:
  - a) vytváření a/nebo podpora vytváření nabídky počátečního vzdělávání na vysokoškolském a postgraduálním stupni a jiné počáteční kariérní odborné přípravy;
  - b) poskytování a/nebo podpora komplexní, cílené a dostupné nabídky celoživotní odborné přípravy a vzdělávání;
  - c) posílení nabídky odborné přípravy prostřednictvím inovativních, interaktivních řešení nebo nástrojů elektronického učení, jakož i replikačních programů a
  - d) využívání akademické spolupráce a výzkumu s cílem vytvořit spolehlivou teoretickou podporu zadávání veřejných zakázek.
5. Členské státy by měly také vytvářet a veřejné zadavatele / zadavatele podporovat při zavádění systémů řádného řízení lidských zdrojů, plánování kariéry a motivačních systémů pro dané pozice v oblasti zadávání veřejných zakázek, a to s cílem přilákat a udržet kvalifikované pracovníky v oblasti zadávání veřejných zakázek a motivovat odborníky ke zvyšování kvality a strategičtějšímu přístupu při zadávání veřejných zakázek, např.:
  - a) systémy uznávání a/nebo certifikace, které zajistí řádné stanovení funkcí v oblasti zadávání veřejných zakázek a jejich odměňování;
  - b) kariérní struktury, institucionální pobídky a politická podpora pro dosažení strategických výsledků a
  - c) ocenění za vynikající výkony za účelem propagace osvědčených postupů v oblastech, jako je inovativní, zelené a sociálně odpovědné zadávání veřejných zakázek nebo protikorupční opatření.

III. SYSTÉMY – POSKYTOVÁNÍ NÁSTROJŮ A METODIK

6. Členské státy by měly podporovat rozvoj a využívání dostupných nástrojů IT, které mohou zjednodušit a zlepšit fungování systémů zadávání veřejných zakázek, např.:
  - a) umožnění přístupu k informacím vytvořením jednotných on-line portálů;
  - b) vytvoření nástrojů IT s odpovídající odbornou přípravou (např. pro úspory z rozsahu, energetickou účinnost nebo týmovou práci) nebo podpora odpovídajících tržně orientovaných řešení a
  - c) podpora strategického přístupu k digitalizaci prostřednictvím standardizace, sdílení, opětovného použití a interoperability výrobků a služeb, zejména prostřednictvím využití stávajících IT řešení dostupných na úrovni EU ⁽¹⁾, jakož i přispění k vytváření nástrojů, jako je on-line katalog standardů IKT pro zadávání veřejných zakázek ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Mimo jiné: jednotná digitální brána a stavební prvky infrastruktury digitálních služeb v rámci Nástroje pro propojení Evropy (elektronická identita, elektronický podpis, elektronické doručování, elektronická fakturace).

⁽²⁾ https://joinup.ec.europa.eu/community/european_catalogue/

7. Členské státy by měly podporovat a prosazovat integritu na individuální a institucionální úrovni jako neodmyslitelnou součást profesionálního chování poskytnutím nástrojů pro zajištění souladu s požadavky a transparentnosti a pokynů pro předcházení nesrovnalostem, např.:
  - a) zavedení etických kodexů, jakož i charty integrity;
  - b) využívání údajů o nesrovnalostech ⁽¹⁾ jako zpětné vazby pro vytváření odpovídající odborné přípravy a pokynů a pro podporu „sebeočistění“ a
  - c) vypracování konkrétních pokynů pro předcházení podvodům a korupci a pro jejich odhalování, a to i prostřednictvím způsobů jejich oznamování (tzv. whistleblowing).
8. Členské státy by měly vypracovat pokyny zaměřené na jedné straně na zajištění právní jistoty, pokud jde o právo EU a vnitrostátní právo nebo požadavky vyplývající z mezinárodních závazků EU, a na druhé straně na usnadnění a podporu strategického uvažování, komerčního úsudku a inteligentního/informovaného rozhodování, např.:
  - a) cílené pokyny, metodické příručky a databáze osvědčených postupů a nejčastějších chyb, které budou aktuální, uživatelsky přívětivé, snadno přístupné a založené na zkušenostech odborníků, a
  - b) standardizované šablony a nástroje pro různé postupy, jako jsou kritéria zeleného zadávání veřejných zakázek.
9. Členské státy by měly podporovat výměnu osvědčených postupů a poskytovat podporu odborníkům, aby zajistily profesionální zadávací řízení, spolupráci a předávání odborných znalostí, např.:
  - a) poskytování technické pomoci pomocí reaktivních kontaktních míst, horkých linek a/nebo e-mailových služeb,
  - b) pořádání seminářů a workshopů o legislativních novinkách, politických prioritách a osvědčených postupech a
  - c) podporu vytváření komunit odborníků prostřednictvím internetových fór a profesních sociálních sítí.

IV. NÁSLEDNÁ OPATŘENÍ K TOMUTO DOPORUČENÍ – PODÁVÁNÍ ZPRÁV A MONITOROVÁNÍ

10. Doporučuje se, aby členské státy informovaly Komisi o opatřeních přijatých v reakci na toto doporučení při podávání zpráv podle článku 83 směrnice 2014/24/EU, článku 45 směrnice 2014/23/EU a článku 99 směrnice 2014/25/EU.

Ve Štrasburku dne 3. října 2017.

Za Komisi
Elżbieta BIENKOWSKA
členka Komise

⁽¹⁾ Při respektování právních předpisů o ochraně osobních údajů a základního práva na ochranu osobních údajů.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS